

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАУКОВИЙ ВІСНИК

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ім. К. Д. УШИНСЬКОГО

Лінгвістичні науки

Збірник наукових праць

№ 29

Видається з липня 2005 року

Виходить два рази на рік

Одеса
«Астропрінт»
2019

SCIENTIFIC RESEARCH ISSUES OF SOUTH UKRAINIAN NATIONAL PEDAGOGICAL UNIVERSITY NAMED AFTER K. D. USHYN SKY

Linguistic Sciences

Collection of scientific works

№29

Issued since 2005

Frequency: biannual

Odesa
“Astroprint”
2019

ГЕНДЕРНА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ЗАПАХІВ ПРИРОДИ У ТВОРАХ ФРАНЦУЗЬКОЇ ПРОЗИ

Надія Васильєва

викладач кафедри англійської філології Чорноморського національного університету імені Петра Могили, Миколаїв, Україна

e-mail: nadezhdavasylieva@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-7926-3334>

АНОТАЦІЯ

Представлена стаття присвячена актуальній лінгвістичній проблемі — особливостям гендерного зіставлення інтерпретації ольфакторної інформації на матеріалі французької художньої літератури кінця XIX — першої половини ХХ століття. Метою дослідження є аналіз гендерної інтерпретації автором/авторкою запаху при зображенні явищ природи за допомогою пейзажних контекстів, виділених із творів французької прози. Для здійснення дослідження було використано комплекс методів: контрастивного, контекстуального, описового, структурного, лексико-стилістичного та прийом кількісного аналізу.

У ході роботи було проаналізовано 27 чоловічих та 7 жіночих дескриптивних уривків, що стосуються ольфакторної інформації про об'єкти/феномени природи. Найбільш продуктивними шляхами номінації запахів є безпосередній опис джерела запаху та використання низки стилістичних засобів (епітету, порівняння, метафори, синектичної метафори). Виявлено, що чоловічі ольфакторні образи — більш образні, порівняно із жіночими. Фактично французькі письменниці не фокусуються на описах запахів, а побічно згадують їх. Тому такі описи є дещо схематичними, «пунктирними».

Отримані результати наукової розвідки спростовують усталені стереотипи про еталонні соціальні ролі чоловіка та жінки, в яких поведінка першого співвідноситься із розумом, раціональністю, виваженістю, а, відповідно, другої — ізemoційністю, нестабільністю, певною хаотичністю, що виражається у вчинках і вербально. Натомість стилістичний аналіз виокремлених лексических одиниць продемонстрував зовсім протилежну тенденцію, в якій саме письменниця, а не письменник, є більш експресив-